

Arrest

nr. 66 968 van 20 september 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 16 juli 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 20 juni 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 21 juni 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat M. KAÇAR verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, legt op 17 december 2010 een verklaring af van wettelijke samenwoning met S.F., van Belgische nationaliteit.

Op 7 februari 2011 dient verzoekster een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie, als partner in een duurzame relatie. Zij wordt verzocht om binnen de drie maanden volgende documenten voor te leggen: bewijzen dat de partners gedurende minstens één jaar een relatie onderhouden met regelmatige contacten en bewijzen dat ze elkaar minstens drie keer ontmoet hebben voor een minimum van in totaal 45 dagen gedurende dit jaar of dat ze een gemeenschappelijk kind hebben.

Verzoekster legt foto's voor, telefoonfacturen, een inschrijvingsformulier van 21 januari 2011 voor lessen Nederlands, getuigenverklaringen en een kopie van een facebookpagina.

Op 23 mei 2011 stelt de lokale politie een gunstig samenwoningsverslag op.

Op 20 juni 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing:

"(...)

In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op door D. P. B. D. geboren te P, op (...) en van Braziliaanse nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen

Reden van de beslissing:

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15 december 1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij elkaar minstens één jaar kennen en elkaar in die periode minstens 3 keer hebben ontmoet voor een minimum van totaal 45 dagen OF één jaar ononderbroken hebben samengeleefd vóór de aanvraag, OF dat zij een gemeenschappelijk kind hebben (criteria bepaald door artikel 3 van het K.B. 07.05.2008 zoals gewijzigd door artikel 2 van het K.B. 05.07.2010).

Betrokkene brengt volgende bewijzen voor de relatie aan:

- Afdrukken van een facebook-pagina van de partner van betrokkene: Hier staat aangeduid dat betrokkenen een relatie zouden hebben. Maar de waarneembare data op deze afdrukken zijn van december 2010. Hierdoor zijn deze afdrukken te recent om het stabiele en duurzame karakter van de relatie te bewijzen.*
- Verklaringen door derden dat betrokkenen een relatie hebben: dit zijn echter verklaringen op eer. Verklaringen op eer kunnen niet getoetst worden op hun feitelijkheid en waarachtigheid en kunnen dus niet dienen als afdoend bewijs ter staving van de duurzaamheid en stabiliteit van de relatie.*
- Een inschrijvingsformulier Nederlands dd. 21/01/2011: op het formulier is enkel de naam van betrokkene terug te vinden, er wordt geen melding gedaan van de partner. Bijgevolg kan het voorgelegde inschrijvingsbewijs niet dienen ter staving van de relatie.*
- Facturen van proximus op naam van de partner van betrokkene: In deze facturen is een lijst van telefoonnummers terug te vinden, maar er is nergens sprake van betrokkene. Hierdoor kunnen deze facturen niet dienen als bewijs ter staving van het stabiele en duurzame karakter van de relatie van betrokkenen.*
- Foto's met een handgeschreven datum: De aangebrachte foto's kunnen niet worden aanvaard als voldoende bewijs want de duurzame en stabiele relatie omdat de data er met balpen bijgeschreven zijn. Het is onmogelijk de feitelijkheid en waarachtigheid van deze data te controleren.*

Bijgevolg is er niet voldaan aan de bovenvermelde criteria en wordt het recht op verblijf aan betrokkene geweigerd.

(...)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een eerste middel aan dat luidt als volgt:

"Eerste middel,

Afgeleid uit de schending van artikelen 40bis §2, 1°2° en artikel 51, § 3 en artikel 44 van het KB van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en schending van zorgvuldigheidsplicht.

De inhoud van de beslissing wijst er op aan dat tegenpartij een onzorgvuldig beslissing genomen heeft om binnen het termijn van vijf maanden 'een beslissing' te hebben genomen.

Uit de motivering van de beslissing blijkt duidelijk dat de voorgelegde bewijzen van verzoekster die haar duurzame en stabiele relatie aantonen, niet naar hun verdienstelijkheden zijn beoordeeld.

Hierna geeft verzoekster duiding bij de voorgelegde bewijzen en toelichting over haar duurzame en stabiele relatie met de heer S. F.:

1. De partijen kennen elkaar sinds zomer 2009

Verzoekster haar vriend de heer F. S. spreekt Braziliaans doordat hij in het schooljaar 1998-99 naar Brazilië is gaan studeren. De heer F. is in het kader van een uitwisselingsproject van Rotary International

'Student Exchange Program' meer dan 10 maanden in Brazilië kunnen verblijven. In haar stukkenbundel legt verzoekster volgende bewijsstukken hierover voor:

Attest Rotary International Brazil student exchange Program schooljaar 1998-99,

Hierin wordt de heer F. vernoemd.

Het visum voor Brasilië vanaf 28 augustus 1998 geldig gedurende één jaar.

Kopie vliegticket van de heer F.

Een artikel in een Braziliaans tijdschrift met foto van de heer F.,

Wanneer verzoekster de heer F. ontmoette tijdens de zomer van 2009, klikte het onmiddellijk tussen de partijen wegens de gevorderde taalkennis en interesse in Brazilië van de heer F.

De partijen hebben een vast relatie sinds november 2009. De heer F. woonde toen nog samen met zijn vader, de heer P. F., (...).

Verzoekster en haar partner hebben van in het begin de intentie om een stabiele en duurzame relatie aan te gaan, daar zij overtuigd zijn van elkaar dat ze de ware partner hebben gevonden.

De partijen zijn nog steeds samen en staan zeer sterk achter hun keuze.

2. De partijen verhuizen samen in juni 2010 naar (...)

Verzoekster is in juni 2010 samen met haar partner, de heer S. F. verhuisd naar de huidige woonplaats van verzoekster, (...).

De wijkagent is minstens vier keer op huisbezoek geweest, vooreerst de vaststelling van woonst, vervolgens in het kader van samenlevingscontract,...

Telkens heeft de wijkagent verzoekster inde woning kunnen vaststellen.

Verzoekster legt de huurcontract van het appartement ook neer.

3. Wijziging van adres op artikel 9ter in juni 2010

De verzoekster heeft haar verblijfsadres in haar attest van inontvangstname gewijzigd naar haar huidige adres in juli 2010.

De tegenpartij is die het adres heeft gewijzigd, bijgevolg kan de datum van wijziging van adres eenvoudig worden getraceerd.

4. Factuur naar (...) dd. 1 juli 2010

Verzoekster werd op 1 juli 2010 medisch verzorgd in het ziekenhuis Maria Middelaes te Gent, De factuur van deze medische verzorging werd verstuurd op naam verzoekster naar haar samenwonings-adres met haar partner(...). Dit factuur bewijst onbetwistbaar dat er weldegelijk een samenwoning is vanaf juni 2010 met haar partner.

5. Neerlegging van inschrijvingsformulier Nederlands ter bewijs van haar GSM-nummer (...) herlaadkaart

Verzoekster heeft als bewijs van haar eigen GSM nummer dit attest voorgelegd in combinatie met de volgende neergelegde stuk met name de Proximus-facturen van haar partner met lijst van gebelde nummers. Aangezien verzoekster geen factuur kan hebben op haar naam bewijst de neergelegde stuk dat her gsm nr. (...) effectief aan haar toebehoort.

De tegenpartij laat na om de link te leggen met het gsm-nummer van verzoekster en de facturen van Proximus op naam van haar partner waarin duidelijk gemiddeld 50 tal oproepen zijn geregistreerd naar het gsm-nummer van verzoekster.

Verzoekster legt tevens een nieuw inschrijvingsattest Nederlands vanaf 8 september 2011 voor. Tevens legt zij ook het attest van de gevolgde Nederlandse cursus niveau 1 voor.

6. Facturen Proximus op naam van partner de heer S. F.

Deze stukken in combinatie met de vorige stuk bewijst omstandig dat er een relatie is tussen de partijen sinds november 2009. De GSM-facturen van de partner is chronologisch gerangschikt. Op elke factuur is de oproepnummer van de verzoekster met fluorstift aangeduid en aantal oproepen naar het gsm-nummer van verzoekster is vermeld. Zo variëren de aantal oproepen van de partner naar het gsm-nummer van verzoekster van 40-tal tot 101-tal oproepen. Deze aantallen bewijzen omstandig dat er weldegelijk een relatie is tussen de partijen.

Terwijl tegenpartij deze oproepen niet in overweging heeft genomen en niet heeft samen gelezen met de vorige bewijselement die voorgelegd zijn, zijn deze twee bewijzen cruciaal als bewijs van een relatie.

7. Foto's van verzoekster samen met haar partner

Verzoekster heeft verschillende foto's neergelegd die op verschillende tijdstippen zijn gemaakt. De eerder ingediende foto's zijn als foto afgedrukte foto's zonder dat de eigenschappen of data ervan te lezen is. Thans geeft verzoekster van dezelfde foto's de eigenschappen zoals data ed, aan bij elke foto.

Zo legt verzoekster thans ook de data neer van datum van plaatsing van de foto's op een facebook site, Dat zijn data gegevens die zeker niet veranderbaar zijn. Bijgevolg geven ze de juistheid ervan op een betrouwbare wijze weer.

Verzoekster legt foto's neer die vanaf 1 januari 2010 aantonen dat er een relatie is tussen haarzelf en haar partner.

Verzoekster legt de bewijs van de geboekte reis voor om samen met haar partner naar Portugal te reizen. De verzoekster en haar partner boekten een reis van 30 juni 2011 tot 4 juli 2011 hetgeen helaas niet is kunnen doorgaan wegens het bevel om grondgebied te verlaten.

Deze reis werd geboekt in maart 2011. De partijen waren in de veronderstelling dat hun samenwoning weldegelijk aanvaard was.

De intentie om samen op reis te gaan en te boeken in maart 2011 bewijst nogmaals dat de partijen weldegelijk een duurzaam en stabiel relatie hebben.

Het feit dat verzoekster ook sinds maart werkzaam is, kon het jonge koppel zich een reis permitteren.

9. Uitnodigingen aan verzoekster en partner vanuit brede vriendenkringen, ten bewijs dat zij als partner aanzien en uitgenodigd worden.

Verzoekster legt ook twee uitnodigingen voor een huwelijksfeest van hun gemeenschappelijke vrienden als bewijs dat ze weldegelijk worden erkend in hun brede vriendenkring als een waardige koppel. Zo is hun beide naam geschreven zowel op de uitnodiging zelf als op de enveloppen."

2.1.2. In de nota repliceert de verwerende partij dat verzoekster een aanvraag indiende bij de gemeente als familielid van een burger van de Unie dat zelf geen burger van de Unie is en onder toepassing valt van artikel 40bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). De verwerende partij wijst er in haar nota op dat het aan verzoekster toekomt om met alle middelen van recht het duurzaam en stabiel karakter van de relatie zoals gedefinieerd in het voorgaand artikel en in artikel 3 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008 tot vaststelling van bepaalde uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 7 mei 2008) aan te tonen. Uit de bestreden beslissing blijkt volgens de verwerende partij dat zij met alle door verzoekster voorgelegde documenten rekening heeft gehouden maar dat zij van oordeel was dat deze niet als afdoende bewijs kunnen worden aanvaard nu deze of te recent zijn of geen verwijzing bevatten naar de Belgische partner ofwel een gesolliciteerd karakter hebben of niet naar feitelijkheid en waarachtigheid kunnen worden gecontroleerd. De verwerende partij wijst er verder op dat het aan haar toekomt om de bewijswaarde van de voorgelegde overtuigingsstukken te onderzoeken en dat *in casu* kan worden vastgesteld dat de verwerende partij niet op kennelijk onredelijke wijze geoordeeld heeft dat de bewijsstukken niet aanvaard konden worden als een voldoende bewijs van het bestaan van een duurzame en stabiele relatie van tenminste één jaar met de Belgische partner. De verwerende partij wijst er in haar nota op dat waar verzoekster tal van nieuwe stukken toevoegt en extra informatie meedeelt, dit geen afbreuk doet aan de correctheid van de genomen beslissing nu deze elementen niet gekend waren op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing. Verzoekster toont aldus volgens de verwerende partij niet aan te voldoen aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 40bis, § 2, 2° van de vreemdelingenwet en slaagt er niet in aan te tonen dat de beslissing een schending uitmaakt van de zorgvuldigheidsplicht. Verzoekster vraagt volgens de verwerende partij in feite van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat deze zijn beoordeling in de plaats stelt van die van de administratie, maar de verwerende partij wijst erop dat de Raad hiervoor niet bevoegd is.

2.1.3. Verzoekster voert de schending aan van artikel 40bis, § 2, 1° en 2° van de vreemdelingenwet en de artikelen 51, § 3 en 44 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981) en geeft duiding bij de voorgelegde bewijzen en toelichting over haar duurzame en stabiele relatie met de heer S.F.

Artikel 40bis, § 2 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

(...)

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten, voorzover het gaat om een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie die al minstens een jaar duurt, zij beiden ouder dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame relatie hebben met een andere persoon.

(...)

De koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de criteria inzake de stabiele relatie tussen de partners, bedoeld in 2°.

(...)"

Artikel 40ter van de vreemdelingenwet bepaalt dat de bepalingen van dit hoofdstuk, die van toepassing zijn op de familieleden van de burger van de Unie, die hem begeleiden of zich bij hem voegen, van toepassing zijn op de familieleden van een Belg, die hem begeleiden of zich bij hem voegen.

Artikel 3 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008 luidt als volgt:

“Het stabiel karakter van de relatie wordt aangetoond in de volgende gevallen:

1° indien de partners bewijzen dat zij gedurende minstens 1 jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land hebben samengewoond;

2° indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste een jaar kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhouden, dat zij elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

3° indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben.”

Het komt aan de vreemdeling die zich op een verblijfsrecht in functie van een Belgische partner wenst te beroepen toe om, met alle middelen van recht, het duurzaam en stabiel karakter van de relatie, zoals gedefinieerd in artikel 3 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008 aan te tonen. De vrijheid inzake de bewijsregeling sluit evenwel niet uit dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de bewijswaarde van de voorgelegde overtuigingsstukken beoordeelt.

Bij haar aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie legde verzoekster een paspoort van Brazilië en een verklaring van wettelijke samenwoning op basis van artikel 1476 van het Burgerlijk Wetboek gedateerd op 17 december 2010 voor. Bij het indienen van de verblijfsaanvraag werd verzoekster verzocht om binnen de drie maanden bewijzen over te leggen dat de partners gedurende minimum 1 jaar een relatie onderhouden met regelmatige contacten en bewijzen dat ze elkaar minimum 3 keer hebben ontmoet voor een minimum van in totaal 45 dagen gedurende dit jaar of bewijzen dat ze een gemeenschappelijk kind hebben.

Verzoekster legde vervolgens verklaringen op eer door derden voor, eigenhandig gedateerde foto's, afdrukken van een facebook-pagina met berichten tussen verzoekster en haar partner in december 2010, januari en februari 2011, een inschrijvingsformulier voor lessen Nederlands van 21 januari 2011 en facturen van proximus op naam van haar partner van november 2009 tot en met januari 2011 met daarin haar nummer als bestemming.

De Raad wijst er in de eerste plaats op dat uit de motivering van de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid rekening heeft gehouden met de stukken die verzoekster heeft aangebracht en deze heeft betrokken in zijn beoordeling, doch dat hij van mening was dat deze geen afdoende bewijs vormen om te kunnen besluiten tot het bestaan van een duurzame en stabiele relatie.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift stelt dat zij, vermits zij geen eigen factuur kan hebben op haar eigen naam, als bewijs van haar eigen gsm-nummer het inschrijvingsformulier Nederlands heeft voorgelegd en dit in combinatie met de proximus-facturen van haar partner met lijst van gebelde nummers waaruit blijkt dat er gemiddeld een 50-tal oproepen zijn geregistreerd naar het gsm-nummer van verzoekster en dat de verwerende partij heeft nagelaten de link te leggen tussen het gsm-nummer van verzoekster en de facturen van proximus, herhaalt de Raad dat het aan de vreemdeling toekomt om met alle middelen van recht het duurzaam en stabiel karakter van de relatie aan te tonen. De verwerende partij is vervolgens bevoegd om de bewijswaarde van de door verzoeker voorgelegde overtuigingsstukken te beoordelen. Uit de stukken van het dossier blijkt dat op deze facturen telkens een bepaald gsm-nummer is aangeduid. Verzoekster heeft echter nergens uitdrukkelijk verklaard dat dit aangeduide gsm-nummer van haar is. Zij had zelf duidelijk de link moeten leggen met het telefoonnummer op het inschrijvingsbewijs van de lessen Nederlands en kan niet van de verwerende partij verwachten dat deze dit automatisch doet. Het motief *“er is nergens sprake van betrokkene”* strookt met de gegevens van het dossier.

Ook toont verzoekster met deze uiteenzetting niet aan dat het onwettig of onredelijk is om te stellen dat op het inschrijvingsformulier van 21 januari 2011 voor de Nederlandse lessen enkel de naam van verzoekster terug te vinden is en er geen melding wordt gemaakt van de partner van verzoekster zodat ook dit stuk niet kan dienen als bewijs ter staving van het stabiele en duurzame karakter van de relatie. De Dienst Vreemdelingenzaken is niet verplicht om een onderzoek te verrichten naar eventuele linken

tussen de door verzoekster bijgebrachte documenten indien verzoekster deze linken zelf niet heeft aangegeven. Het is immers verzoekster die een inspanning moet leveren om het duurzaam en stabiel karakter van haar relatie aan te tonen. Met de uitleg in haar verzoekschrift geeft verzoekster weliswaar aan dat er een link zou bestaan tussen deze twee bewijsstukken maar de Raad stelt vast dat verzoekster deze uitleg pas in de huidige stand van procedure geeft. Het kan niet aan de verwerende partij verweten worden de link tussen deze documenten niet te hebben onderzocht nu verzoekster nagelaten heeft te wijzen op de link die er zou bestaan.

Alleszins stelt de Raad vast dat, zelfs al zou er sprake zijn van telefonische contacten sinds december 2009, er daarnaast voorafgaand aan de aanvraag drie ontmoetingen van elk 45 dagen of meer moeten geweest zijn, overeenkomstig artikel 3, 2° van het koninklijk besluit van 7 mei 2008.

In zoverre verzoekster met haar uiteenzetting tracht een nieuwe beoordeling van haar verblijfsrecht te verkrijgen, wijst de Raad er nogmaals op dat wanneer hij als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst, hij niet optreedt als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is.

Waar verzoekster vervolgens bij haar verzoekschrift bijkomende stukken en objectief gedateerde foto's bijbrengt en in haar verzoekschrift extra informatie meedeelt ter staving van haar duurzame relatie, merkt de Raad op dat deze stukken en extra informatie niet gekend waren door de verwerende partij op het ogenblik van de bestreden beslissing zodat het niet aan de verwerende partij kan verweten worden hiermee geen rekening te hebben gehouden bij het nemen van de beslissing. In zoverre verzoekster hiermee tracht een nieuwe beoordeling van haar verblijfsrecht te verkrijgen, wijst de Raad er nogmaals op dat wanneer hij als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst, hij niet optreedt als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen.

De schending van de artikelen 40*bis*, § 2, 1° en 2° van de vreemdelingenwet en van de artikelen 51, §3 en 44 van het vreemdelingenbesluit kan niet worden aangenomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Aangezien er niet wordt aangetoond dat niet werd uitgegaan van een correcte feitenvinding kan niet worden gesteld dat het zorgvuldigheidsbeginsel zou zijn geschonden. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoekster voert een tweede middel aan dat luidt als volgt:

"Tweede middel,

Afgeleid uit de schending van artikel 42quater §3 van de Vreemdelingenwet en van artikel 50, § 2,1° en 3° KB 8.10.1981 en van de motiveringsplicht

Verzoekster heeft een vast contract waarvan zij de attesten ervan neerlegt.

Verzoekster brengt haar inbreng in de kosten van de huishouden in het kader van de samenwoning.

Verzoekster legt haar contract voor onbepaalde duur en een loonfiche neer.

Verzoekster heeft tevens ook eigen rekeningnummer zie neergelegde stukken.

Verzoekster heeft tot heden nooit beroep gedaan op een sociale uitkering, en wenst het ook niet te doen in de toekomst.

Bovendien is de partner van verzoekster ook werkzaam. Hiervan legt verzoekster ook het bewijs ervan neer in de vorm van een loonfiche."

2.2.2. In de nota repliceert de verwerende partij dat artikel 42*quater*, § 3 van de vreemdelingenwet niet van toepassing is aangezien dit artikel betrekking heeft op de beëindiging van het verblijfsrecht van de

familieleden van een burger van de Unie. De verwerende partij wijst er tenslotte op dat verzoekster zich, als Braziliaanse onderdaan, niet kan beroepen op artikel 50, § 2, 1° en 3° van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen aangezien dit van toepassing is op burgers van de Unie.

2.2.3. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort als Vreemdelingenwet) moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.” Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618)

Waar verzoekster de schending aanvoert van de motiveringsplicht laat verzoekster na uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing de motiveringsplicht heeft geschonden zodat dit onderdeel van het middel onontvankelijk is.

Verzoekster voert de schending aan van artikel 42^{quater} van de vreemdelingenwet en van artikel 50, § 2, 1° en 2° van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 en stelt dat zij een vast contract heeft waarvan zij attesten voorlegt, dat zij haar inbreng in de kosten van de huishouding in het kader van de samenwoning bijbrengt, en dat zij tevens een eigen rekeningnummer heeft en geen beroep heeft gedaan op een sociale uitkering en dit ook niet wenst te doen in de toekomst.

Artikel 42^{quater} van de vreemdelingenwet bepaalt dat gedurende de eerste twee jaar van hun verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie een einde gesteld kan worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn. Artikel 50, § 2, 1° en 2° van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 bepaalt dat een burger van de Unie bij de gemeente een verklaring van inschrijving kan aanvragen door middel van een bijlage 19 en dat deze bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag naar gelang het geval bepaalde documenten moet overmaken.

Verzoekster toont met haar uiteenzetting niet aan welk belang zij heeft met deze kritiek die geen betrekking heeft op de bestreden beslissing vermits de bestreden beslissing haar een verblijf van meer dan drie maanden weigert aangezien ze niet op afdoende wijze heeft aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met haar partner zoals vereist door de vreemdelingenwet. Er wordt dus geen einde gemaakt aan haar verblijfsrecht noch is zij een burger van de Unie die een verklaring van inschrijving heeft aangevraagd.

Het tweede middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET